TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. sausio 18 d.*

Byloje C-421/05

dėl *Rechtbank van koophandel te Brussel* (Belgija) 2005 m. lapkričio 21 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. lapkričio 29 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

City Motors Groep NV

prieš

Citroën Belux NV

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai J. N. Cunha Rodrigues ir A. Ó Caoimh (pranešėjas),

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,
posėdžio sekretorius J. Swedenborg, administratorius,

* Proceso kalba: olandų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. spalio 26 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *City Motors Groep NV*, atstovaujamos *advocaten* A. Tallon ir Y. Lemense,

— *Citroën Belux NV*, atstovaujamos *advocaten* J. Verbist ir B. van de Walle de Ghelcke,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos A. Bouquet ir A. Whelan,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2002 m. liepos 31 d. Komisijos Reglamento (EB) Nr. 1400/2002 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo vertikalių susitarimų ir suderintų veiksmų rūšims motorinių transporto priemonių sektoriuje (OL L 203, p. 30) 3 straipsnio 6 dalies aiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *City Motors Groep NV.* (toliau – CMG) ir *Citroën Belux NV* (toliau – *Citroën*) dėl pastarosios susitarimo, sudaryto su CMG dėl transporto priemonių su *Citroën* prekių ženklu platinimo, nutraukimo teisėtumo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 1995 m. birželio 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1475/95 dėl Europos Bendrijų steigimo sutarties (81) straipsnio 3 dalies taikymo kai kurioms transporto priemonių platinimo, pardavimo ir techninės priežiūros paslaugų teikimo po pardavimo susitarimų rūšims (OL L 145, p. 25) 5 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„Išimties suteikimo sąlygos, nustatytos 1 ir 2 dalyse, nedaro įtakos:

<...>

— šalies teisei bet kada nutraukti susitarimą, jei kita šalis neįvykdo kurio nors savo pagrindinio įsipareigojimo.

Kiekvienu atveju, kai iškyla nesutarimų, susitarimo šalys privalo sutarti dėl greito ginčo sprendimo būdo, tokio kaip kreipimasis į trečiąją šalį – ekspertą arba arbitrą, nepažeidžiant susitarimo šalių teisės pagal nacionalinių įstatymų nuostatas kreiptis į kompetentingą teismą."

4 Nuo 2002 m. spalio 1 d. Reglamentą Nr. 1475/95 pakeitė Reglamentas Nr. 1400/2002.

5 Pagal devintą ir vienuoliktą minėto Reglamento Nr. 1400/2002 konstatuojamąsias dalis:

„9) Siekiant neleisti tiekėjui nutraukti susitarimo dėl to, jog platintojas arba remontininkas imasi konkurenciją skatinančių veiksmų, tokių kaip aktyvus arba pasyvus pardavimas užsienio vartotojams, kelių prekės ženklų naudojimas ar remonto arba techninės priežiūros paslaugų subranga, kiekviename pranešime apie nutraukimą turi būti aiškiai raštu nurodytos priežastys, kurios turi būti objektyvios ir suprantamos. Be to, siekiant padidinti platintojų ir remontininkų nepriklausomumą nuo jų tiekėjų, turėtų būti numatytas minimalus pranešimo apie ribotos trukmės sudarytų susitarimų nepratęsimą ir neribotos trukmės susitarimų nutraukimą, laikotarpis.

<...>

11) Siekiant, kad būtų užtikrintas greitas paskirstymo susitarimo šalių ginčų, kurie galėtų trukdyti veiksmingai konkurencijai, sprendimas, išimtis susitarimams turėtų būti taikoma tik tada, jeigu juose numatyta kiekvienos šalies teisė kreiptis į nepriklausomą ekspertą arba arbitrą, ypač jeigu buvo pateiktas pranešimas apie susitarimo nutraukimą."

6 Reglamento Nr. 1400/2002 2 straipsnio, pavadinto „Taikymo sritis“, 1 dalies pirmojoje pastraipoje numatyta:

„Pagal Sutarties 81 straipsnio 3 dalį ir atsižvelgiant į šio reglamento nuostatas pareiškiama, kad 81 straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos vertikaliems susitarimams, jeigu juose nustatomos sąlygos, pagal kurias šalys gali pirkti, parduoti ar perparduoti naujas motorines transporto priemones, jų atsargines dalis arba motorinių transporto priemonių remonto ar techninės priežiūros paslaugas.“

7 Reglamento Nr. 1400/2002 3 straipsnio, pavadintas „Bendros sąlygos“, 4 ir 6 dalyse skelbiama:

„4. Išimtis taikoma su sąlyga, kad su platintoju arba remontininku sudarytame vertikaliame susitarime būtų numatyta, jog pageidaujantis pranešti apie sutarties nutraukimą tiekėjas turi apie tai pranešti raštu ir nurodyti išsamias, objektyvias ir aiškias sutarties nutraukimo priežastis, siekiant užkirsti kelią, kad tiekėjas vertikalaus susitarimo su platintoju arba remontininku nenutrauktų veiksmais, kurie nebūtų apriboti šiuo reglamentu.

<...>

6. Išimtis taikoma su sąlyga, kad vertikaliame susitarime kiekvienai šaliai būtų numatyta teisė ginčus dėl sutartinių įsipareigojimų vykdymo perduoti nepriklausomam ekspertui arba arbitražui. Tie ginčai, *inter alia*, gali kilti dėl visų toliau išvardytų dalykų:

<...>

g) klausimo, ar susitarimo nutraukimas pateisinamas dėl pranešime nurodytų priežasčių.

Šio punkto pirmame sakinyje nurodyta teisė nepažeidžia kiekvienos šalies teisės kreiptis į nacionalinį teismą."

8 Reglamento Nr. 1400/2002 4 straipsnio, pavadinto „Pagrindiniai apribojimai", 1 dalyje numatyta, kad išimtis netaikoma vertikaliems susitarimams, kuriais siekiama šioje nuostatoje numatytų apribojimų.

9 To paties reglamento 5 straipsnyje, pavadintame „Specialios sąlygos", numatyta, kad išimtis netaikoma vertikaliuose susitarimuose nustatytiems nurodytiems įpareigojimams.

Nacionalinė teisė

10 Pagal Belgijos civilinio kodekso 1184 straipsnį:

„Dvišalėse sutartyse visada numatoma jos nutraukimo sąlyga, jei viena iš šalių neįvykdytų įsipareigojimų.

Tokiais atvejais sutartis savaime nenustoja galioti. Šalis, kurios atžvilgiu neįvykdytas įsipareigojimas buvo numatytas, gali pasirinkti arba priversti kitą šalį laikytis susitarimo, jei tai yra įmanoma, arba reikalauti nutraukti sutartį ir atlyginti nuostolius bei sumokėti netesybas.

Dėl sutarties nutraukimo reikia kreiptis į teismą, kuris, atsižvelgdamas į aplinkybes, nustato atsakovui terminą."

11 Šalys, numatydamos konkrečią sutarties nutraukimo sąlygą, vis dėlto gali tarpusavyje susitarti, kad joms netaikomas minėtas 1184 straipsnis, ir numatyti, kokioms aplinkybėms esant įsipareigojimų neįvykdymas yra pakankamai sunkus, kad galėtų pateisinti susitarimo nutraukimą neįsikišant teismui.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

12 Nuo 1992 m. CMG Belgijoje platina *Citroën* prekių ženklu pažymėtus automobilius pagal su *Citroën* sudarytus platinimo susitarimus. Paskutinis susitarimas dėl naujų automobilių platinimo neapibrėžtam terminui buvo sudarytas 2003 m. gegužės 13 d., o įsigaliojo nuo 2003 m. spalio 1 d. (toliau – platinimo susitarimas).

13 Pagal platinimo susitarimo XVIII straipsnį *Citroën* turi teisę jį nedelsiant nutraukti iš anksto apie tai neįspėjusi, būtent „vieno ar kelių naujų ar įregistruotų prieš mažiau nei tris mėnesius (*Citroën* markės) automobilių ir (arba) įrangos ir priedų perpardavimo, pažeidžiant V ir XIV-9 straipsnių nuostatas, perpardavėjui, kuris nėra oficialus (*Citroën*) platinimo tinklo narys, turintis leidimą perpardavinėti ir įsikūręs Europos Ekonominėje Erdvėje ar Šveicarijoje, atveju".

14 Be to, platinimo susitarimo XXI straipsnyje nustatyta:

„<...> Jei kyla ginčas dėl šio susitarimo įgyvendinimo ir siekiant pasiekti draugišką susitarimą, kiekviena šalis gali kreiptis į Briuselio komercinio teismo pirmininko paskirtą ekspertą, remiantis anksčiausiai prašymą pateikusios šalies prašymu.

Ši nuostata jokiu būdu nepažeidžia šalių teisės kreiptis į teismą dėl ginčo, susijusio su susitarimo įgyvendinimu, išsprendimo <...>."

15 2004 m. birželio 1 d. *Citroën*, remdamasi XVIII susitarimo straipsniu, jį nutraukė, nes CMG pardavė automobilius bendrovei *Interlease NV*.

16 CMG padavė *Citroën* į *Rechtbank van koophandel te Brussel* (Briuselio komercinis teismas), siekdama prisiteisti nuostolių, atsiradusių neteisėtai nutraukus platinimo susitarimą, atlyginimą. Šiuo klausimu ji būtent tvirtina, kad šiame susitarime numatyta konkreti nutraukimo sąlyga prieštarauja Reglamentui Nr. 1400/2002.

17 Spręsdamas laikinųjų apsaugos priemonių taikymo klausimą, šio teismo pirmininkas, grasindamas bauda, įpareigojo *Citroën* nenutraukti sutartinių santykių su CMG iki bus priimtas sprendimas pagrindinėje byloje. *Citroën Hof van beroep te Brussel* (Briuselio apeliacinis teismas) pateikta apeliacija dėl šios nutarties buvo atmesta.

18 Dėl bylos esmės prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kaip savo nuomonę pateikdamas *Hof van beroep te Brussel* teiginius, mano, kad Reglamento Nr. 1400/2002 3 straipsnio 6 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, jog susitarimas negali būti nutrauktas iki bus priimtas sprendimas dėl ginčo. Iš to išplaukia, kad konkreti ir vienašalė susitarimo nutraukimo sąlyga, kuri leidžia išvengti išankstinio eksperto, arbitro ar teismo įsikišimo, negalėtų egzistuoti esant bent vienam iš minėtos 6 dalies atvejų. Todėl platinimo susitarimo XVIII straipsnis iš pirmo žvilgsnio nėra suderinamas su Reglamentu Nr. 1400/2002.

19 Esant šioms aplinkybėms, *Rechtbank van koophandel te Brussel* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti šį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento <...> Nr. 1400/20021 <...> 3 straipsnio 6 dalį reikia aiškinti taip, kad ji draudžia motorinių transporto priemonių platinimo susitarime, kuriame ketinama taikyti išimtį (numatytą to paties reglamento 2 straipsnio 1 dalyje), numatyti konkrečią nuostatą dėl susitarimo nutraukimo?“

Dėl prejudicinio klausimo

20 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 1400/2002 3 straipsnio 6 dalis turi būti aiškinama taip, kad šio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje numatyta išimtis pagal rūšį netaikoma susitarimams, kurie patenka į jos taikymo sritį, kuriuose yra konkreti sąlyga dėl susitarimo nutraukimo, kaip yra pagrindinėje byloje, pagal kurią tiekėjas gali nutraukti susitarimą iš anksto apie tai neįspėjęs, jei platintojas nesilaiko vieno iš minėtoje sąlygoje numatytų sutartinių įsipareigojimų.

21 CMG teigimu, konkreti nutraukimo sąlyga turi būti traktuojama kaip iškreipianti konkurenciją, nes, apribojant nacionalinio teismo jurisdikciją ginčo atveju, tiekėjas atsiduria dominuojančioje padėtyje. Esant tokiai sąlygai, bylą nagrinėjantis teismas turi apsiriboti tik analize, ar jos taikymo sąlygos buvo įgyvendintos ir ar susitarimo nutraukimas yra piktnaudžiavimas teise. Be to, šios sąlygos konkurenciją ribojantį pobūdį patvirtina ta aplinkybe, kad, priešingai nei Reglamentas Nr. 1475/95, Reglamentas Nr. 1400/2002 nebenumato galimybės nutraukti susitarimą dėl išimtinių aplinkybių, jei nėra įvykdomas vienas iš susitarimo pagrindinių įsipareigojimų.

22 Šiuo požiūriu reikia iš karto pastebėti, kad, kaip teisingai pastebi *Citroën*, nei Reglamento Nr. 1400/2002 4 straipsnis, nei 5 straipsnis, kurie numato tik kelis pagrindinius apribojimus ir tam tikras specialias sąlygas, sudarančias kliūtis taikyti šiame reglamente numatytą išimtį pagal rūšį, nepamini konkrečios nutraukimo sąlygos.

23 Žinoma, kaip savo rašytinėse pastabose tai pabrėžia CMG, Reglamentas Nr. 1400/2002, skirtingai nei Reglamento Nr. 1475/95 5 straipsnio 3 dalis, aiškiai

nebenurodo, kad išimties pagal rūšį sąlygos „nenumato <...> šaliai teisės nutraukti sutartį dėl išimtinių aplinkybių, jei kita šalis neįvykdo pagrindinių įsipareigojimų".

24 Tačiau iš tokio nutylėjimo negalima daryti išvados, kad konkrečios nutraukimo sąlygos nuo šiol yra draudžiamos, nes jos riboja konkurenciją EB 81 straipsnio 1 dalies prasme. Reglamento Nr. 1475/95 5 straipsnio 3 dalimi jokiu būdu nebuvo siekiama suteikti išimtį pagal rūšį tam tikriems konkurencijos apribojimams EB 81 straipsnio 1 dalies prasme, bet į minėtą reglamentą tik įtraukiama paprasta galimybė, neapribojanti šalių pagal galiojančią nacionalinę teisę įgyvendinamos sutarčių sudarymo laisvės, (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Vulcan Silkeborg*, C-125/05, Rink. p. I-7637, 47 punktą).

25 Savo sprendime kreiptis su prašymu priimti prejudicinį sprendimą *Rechtbank van koophandel te Brussel* klausia, ar konkreti nutraukimo sąlyga, nes ja leidžiama išvengti nepriklausomo eksperto, arbitro ar teismo įsikišimo, neprieštarauja Reglamento Nr. 1400/2002 3 straipsnio 6 daliai. Šios nuostatos laikymasis iš esmės reikštų reikalavimą, kad susitarimas, kurį siekiama nutraukti, išliktų galioti iki ginčo dėl paminėto nutraukimo teisėtumo išsprendimo pabaigos.

26 Tačiau reikia konstatuoti, kad Reglamento Nr. 1400/2002 3 straipsnio 6 dalis nedraudžia jokios susitarimo sąlygos, bet apsiriboja reikalavimu išimties pagal rūšį taikymo sąlygos atžvilgiu, kad susitarime su platintoju kiekvienai šaliai būtų numatyta teisė, nepažeidžiant jų teisės kreiptis į nacionalinį teismą, kreiptis į nepriklausomą ekspertą ar arbitrą, jei kiltų ginčas dėl susitarimo, būtent susijęs šios nuostatos g punkto prasme su klausimu, ar susitarimo nutraukimas yra pateisinamas dėl išankstiniame įspėjime nurodytų priežasčių.

27 Todėl, laikantis minėtos išimties pagal rūšį taikymo sąlygos, pakanka, remiantis Reglamento Nr. 1400/2002 3 straipsnio 6 dalimi bei kaip tai išplaukia iš jo vienuoliktos konstatuojamosios dalies, kad šiame susitarime būtų nustatyta sąlyga, numatanti tokią sutartinę teisę. Kadangi ginčų dėl sutarčių sąrašas šioje nuostatoje nėra baigtinis, tai turi būti taikoma tiek tokiam nutraukimui, apie kurį iš anksto įspėta, tiek tokiam, apie kurį iš anksto neįspėta. Kita vertus, minėta nuostata išimčiai pagal rūšį taikyti daugiau nereikalauja, kaip ir jokia kita minėto reglamento nuostata, kad nepriklausomas ekspertas, arbitras ar teismas įsikištų prieš nutraukiant susitarimą ar kad jie sustabdytų jos pasekmes, kol bus priimtas sprendimas dėl šio nutraukimo galiojimo.

28 Todėl, iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad jokia Reglamento Nr. 1400/2002 nuostata nedraudžia susitarimo, patenkančio į šio reglamento taikymo sritį, šalims numatyti konkrečią nutraukimo sąlygą, kokia yra pagrindinėje byloje (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Cabour*, C-230/96, Rink. p. I-2055, 37 punktą). Vadinasi, tokios sąlygos galiojimas iš esmės priklauso ne nuo minėto reglamento, o tik nuo nacionalinės teisės.

29 Tačiau, kalbant apie susitarimo, priskirtino Reglamento Nr. 1400/2002 taikymo sričiai, nutraukimą, reikia atsižvelgti į tai, kad pagal jo 3 straipsnio 4 dalį išimtis pagal rūšį taikoma tik su sąlyga, kad susitarime būtų numatyta, jog pageidaujantis pranešti apie susitarimo nutraukimą tiekėjas turi tai padaryti raštu ir nurodyti išsamias, objektyvias bei aiškias susitarimo nutraukimo priežastis, pačios nuostatos žodžiais, – siekiant užkirsti kelią, kad tiekėjas nenutrauktų aptariamo susitarimo veiksmais, kurie nebūtų apriboti minėtu reglamentu. Remiantis pastarojo reglamento devinta konstatuojamąja dalimi, taip būtų, jei tiekėjas nutrauktų susitarimą dėl to, jog platintojas imtųsi konkurenciją skatinančių veiksmų, pavyzdžiui, aktyvaus arba pasyvaus pardavimo užsienio vartotojams.

30 Iš to išplaukia, kaip tvirtina tiek CMG, tiek Europos Bendrijų Komisija ir, be to, pritaria pats *Citroën*, kad kai tiekėjas nutraukia susitarimą remdamasis konkrečia

nutraukimo sąlyga, jog būtų laikomasi Reglamente Nr. 1400/2002 numatytos išimties pagal rūšį taikymo sąlygų, reikalaujama ne vien to, kad tiekėjas raštu nurodytų šio nutraukimo motyvus, bet taip pat, kad nepriklausomas ekspertas, arbitras ar nacionalinis teismas, į kuriuos platintojas, remdamasis minėto reglamento 3 straipsnio 6 dalimi, turi teisę kreiptis, kad būtų konstatuotas šio nutraukimo galiojimas, galėtų efektyviai patikrinti jo motyvus.

31 Būtent prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas privalo patikrinti, ar nacionalinė teisė, taikytina, kai teikėjas nutraukia susitarimą remdamasis tokia konkrečia nutraukimo sąlyga, užtikrina tokią veiksmingą kontrolę.

32 Šiuo požiūriu, turint omenyje Reglamento Nr. 1400/2002 3 straipsnio 4 dalimi siekiamą tikslą, veiksmingas tokios kontrolės pobūdis daugiau ar mažiau reikalauja, kad nepriklausomas ekspertas, arbitras ar teismas turėtų galimybę patikrinti, ar tiekėjo atliktas nutraukimas nėra motyvuotas platintojo veiksmais, priskirtinais pagrindiniams apribojimams, numatytiems paminėto reglamento 4 straipsnyje.

33 Be to, jei tiekėjas pažeidžia išimties pagal rūšį, numatytos Reglamento Nr. 1400/2002 3 straipsnio 4 dalyje, taikymo sąlygą, nacionalinis teismas pagal savo nacionalinę teisę turi atsižvelgti į visas pasekmes tiek dėl aptariamo susitarimo galiojimo EB 81 straipsnio atžvilgiu, tiek dėl platintojui galimai atsiradusių nuostolių atlyginimo, jei tarp EB 81 straipsniu draudžiamų susitarimo arba suderintųjų veiksmų ir šios žalos egzistuoja priežastinis ryšys (šiuo klausimu žr. 2001 m. rugsėjo 20 d. Sprendimą *Courage ir Crehan*, C-453/99, Rink. p. I-6297, 26 punktą ir 2006 m.

liepos 13 d. Sprendimą *Manfredi ir kt.*, C-295/04 ir C-298/04, Rink. p. I-6619, 60, 61 ir 90 punktus).

34 Dėl klausimo, ar nacionalinis ekspertas, arbitras arba teismas turi įsikišti prieš nutraukimą, ar jo pasekmės turi būti sustabdytos laukiant sprendimo dėl tokio nutraukimo galiojimo, reikia priminti, kad nesant Bendrijos teisės nuostatų šioje srityje jokiai Reglamento Nr. 1400/2002 nuostatai nenumatant tokio reikalavimo, kaip tai išplaukia ir iš šio sprendimo 27 punkto, kiekviena valstybė narė savo nacionalinėje teisinėje sistemoje turi paskirti kompetentingus teismus ir nustatyti ieškinių, skirtų užtikrinti teisės subjektų teisių, kylančių iš tiesioginio Bendrijos teisės veikimo, apsaugą, procesines taisykles su sąlyga, kad šios ieškinių pateikimo taisyklės nebus mažiau palankios nei tos, kurios taikomos pareiškiant panašius ieškinius dėl vidaus teisės pažeidimo (ekvivalentiškumo principas), ir kad dėl jų Bendrijos teisinės sistemos suteiktų teisių įgyvendinimas praktiškai nebus neįmanomas ar pernelyg sudėtingas (veiksmingumo principas) (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Courage ir Crehan* 29 punktą ir sprendimo *Manfredi ir kt.* 62 ir 71 punktus).

35 Remiantis ekvivalentiškumo principu, neturėtų būti reikalaujama, kad nepriklausomas ekspertas, arbitras ar teismas, Bendrijos konkurencijos teisės požiūriu vertinantys nutraukimo pagal konkrečią nutraukimo sąlygą galiojimą, įsikištų iki šio nutraukimo, nes, kaip išplaukia iš sprendimo kreiptis su prašymu priimti prejudicinį sprendimą ir kaip pagrindinės bylos šalys iš esmės nurodė per posėdį atsakydamos į Teisingumo Teismo pateiktus klausimus, tokio išankstinio įsikišimo taip pat nereikalaujama, jei tokio nutraukimo galiojimas yra vertinamas panašių vidaus teisės nuostatų požiūriu. Be to, neatrodo, kad laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo įsikišimo sąlygos veiksmų, pagrįstų Bendrijos konkurencijos taisyklėmis, atveju būtų mažiau palankios, palyginti su panašių vidaus teise pagrįstų veiksmų atveju, nors tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

36 Dėl veiksmingumo principo reikėtų pastebėti: kadangi nutraukimo, remiantis konkrečia nutraukimo sąlyga, galiojimą Reglamento Nr. 1400/2002 požiūriu reikia patikrinti laikantis šio sprendimo 29–33 punktuose nurodytų sąlygų, aplinkybė, kad tokia sąlyga siekiama išvengti nepriklausomo eksperto, arbitro ar nacionalinio teisėjo įsikišimo ir kad minėto nutraukimo pasekmės nėra sustabdomos, kol bus priimtas sprendimas dėl šio nutraukimo galiojimo, neturėtų būti vertinamos kaip darančios praktiškai neįmanomą ar per daug sudėtingą minėtu reglamentu suteiktų teisių įgyvendinimą.

37 Iš to išplaukia, kad į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog Reglamento Nr. 1400/2002 3 straipsnio 6 dalis turi būti aiškinama taip: vien tai, kad susitarimas, priskirtinas šio reglamento taikymo sričiai, numato konkrečią nutraukimo sąlygą, kokia yra pagrindinėje byloje, pagal kurią tokį susitarimą galima nutraukti apie tai tiekėjui iš anksto neįspėjus, jei platintojas neįvykdo vieno iš minėtoje sąlygoje nurodytų įsipareigojimų, nereiškia, kad šio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje numatyta išimtis pagal rūšį netaikoma šiam susitarimui.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2002 m. liepos 31 d. Komisijos Reglamento (EB) Nr. 1400/2002 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo vertikalių susitarimų ir suderintų veiksmų rūšims motorinių transporto priemonių sektoriuje 3 straipsnio 6 dalis turi būti aiškinama taip, kad vien tai, jog susitarimas, priskirtinas šio reglamento taikymo sričiai, numato konkrečią nutraukimo sąlygą, kokia yra pagrindinėje byloje, pagal kurią tokį susitarimą galima nutraukti apie tai tiekėjui iš anksto neįspėjus, jei platintojas neįvykdo vieno iš minėtoje sąlygoje nurodytų įsipareigojimų, nereiškia, kad šio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje numatyta išimtis pagal rūšį netaikoma šiam susitarimui.

Parašai.